

SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA ROBOTY REMONTOWO-BUDOWLANE KOD CPV 45453000-7

1. Wstęp

1.1. Przedmiot SST.

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót remontowo-budowlanych przebudowy oraz adaptacji pomieszczeń piwnicznych po siłowni na salę szkoleniową w budynku Starostwa Powiatowego w Lęborku.

1.2. Zakres stosowania SST.

Specyfikacja dotyczy wykonania następujących robót:

- przebudowa sanitariatów -rozdział na damskie i męskie
- docieplenie budynku zewnątrz - ściany i dach
- wymiana stolarki okiennej i drzwiowej
- wymiana podłóg
- malowanie

Szczegółowy zakres robót jest określony w dokumentacji i przedmiarze robót.

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST.

Roboty, których dotyczy specyfikacja, obejmują wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu wykonanie robót remontowo-budowlanych.

1.4. Określenia podstawowe.

Określenia podane w niniejszej SST są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi normami.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót.

Wykonawca jest odpowiedzialny za prowadzenie robót zgodnie z umową oraz za jakość ich wykonania i za zgodność z SST i poleceniami zarządzającego realizacją umowy. Wykonawca ma obowiązek znać i stosować w czasie prowadzenia robót wszelkie przepisy dotyczące ochrony środowiska naturalnego oraz przepisy ochrony przeciwpożarowej. Podczas realizacji robót wykonawca będzie przestrzegać przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Materiały

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów.

Wszystkie wbudowane i używane materiały powinny spełniać warunki określone w SST i polskich normach, posiadać certyfikat bezpieczeństwa, atesty jakości i świadectwa. Wykonawca ponosi odpowiedzialność za spełnienie wymagań ilościowych i jakościowych materiałów.

2.2. Materiały do robót budowlanych.

2.2.1. Rozcieńczalniki

W zależności od rodzaju farby należy stosować:

- wodę – do farb wapiennych,
- terpentynę i benzynę – do farb i emalii olejnych,
- inne rozcieńczalniki przygotowane fabrycznie dla poszczególnych rodzajów farb powinny odpowiadać normom państwowym lub mieć cechy techniczne zgodne z zaświadczeniem o jakości wydanym przez producenta oraz z zakresem ich.

2.2.2 Farby budowlane gotowe niezależnie od ich rodzaju powinny odpowiadać wymaganiom norm państwowych lub świadectw dopuszczenia do stosowania w budownictwie.

2.2.3. Farby emulsyjne wytwarzane fabrycznie, na tynkach można stosować farby na spoiwach z: poliocianu winylu, lateksu butadieno-styrenowego i innych zgodnie z zasadami podanymi w normach i świadectwach ich dopuszczenia przez ITB.

2.2.4. Środki gruntujące - przy malowaniu farbami emulsyjnymi powierzchni betonowych lub tynków zwykłych nie zaleca się gruntowania, o ile świadectwo dopuszczenia nowego rodzaju farby emulsyjnej nie podaje inaczej, na chłonnych podłożach należy stosować do gruntowania farbę emulsyjną rozcieńczoną wodą w stosunku 1:3–5 z tego samego rodzaju farby, z jakiej przewiduje się wykonanie powłoki malarskiej. Przy malowaniu farbami olejnymi i syntetycznymi powierzchnie należy zagruntować rozcieńczonym pokostem 1:1 (pokost: benzyna lakiernicza). Mydło szare, stosowane do gruntowania podłoża w celu zmniejszenia jego wsiąkliwości powinno być stosowane w postaci roztworu wodnego 3–5%.

2.2.5. Płyty z włókien mineralnych 600x600mm

2.2.6. Profile stalowe do mocowania płyt wg instrukcji producenta

2.2.7. Gips szpachlowy do gładzi

2.2.8. Blacha stalowa ocynkowana z powłoką poliestrową gr.0,5mm.

2.2.9. Piasek (PN-EN 13139:2003).

2.2.10. Zaprawy cementowo-wapienne, Do zapraw cementowo-wapiennych należy stosować cement portlandzki z dodatkiem żużla lub popiołów lotnych 25 i 35 oraz cement hutniczy 25 pod warunkiem, że temperatura otoczenia w ciągu 7 dni od chwili zużycia zaprawy nie będzie niższa niż +5°C. Do zapraw

cementowo-wapiennych należy stosować wapno sucho gaszone lub gaszone w postaci ciasta wapiennego otrzymanego z wapna niegaszonego, które powinno tworzyć jednolitą i jednobarwną masę, bez grudek niegaszonego wapna i zanieczyszczeń obcych. Skład objętościowy zapraw należy dobierać doświadczalnie, w zależności od wymaganej marki zaprawy oraz rodzaju cementu i wapna.

2.2.11. Bloczki z betonu komórkowego odmiany 07 o wym. 59x24x24 i 59x24x12 wg PN-80/B-06258

2.2.12. Płytki podłogowe gresowe o wymiarach 30x30, gr. 2-3mm, V klasa ścieralności

2.2.13. Suche zaprawy klejowe i do spoinowania

2.2.14. Zaprawa zamopoziomująca

2.2.15. Wykładzina rulonowa PVC np. typu Tarkett gr 2,0mm lub równoważne powinna posiadać aktualne świadectwo ITB i atest Państwowego Zakładu Higieny.

2.2.16. Styropian samogasnący, sezonowany, frezowany typu EPS 70-040 gr 3;10;15cm (ściany) i obustronnie laminowany EPS 100-038 gr.20cm -dach zgodnie z PN-EN13163:2004,

2.2.17. Papy modyfikowane SBS termozgrzewalne na włóknie poliestrowym grubość 5-7mm nawierzchniowa, podkładowa 4-5mm,

2.2.18. Materiały pomocnicze jak: izokliny styropianowe, kominki wentylacyjne, łączniki mechaniczne,

2.2.19. Stolarka okienna biała z PCV uchylno-rozwierne wg instrukcji producenta, wyposażone w sytem wentylacyjny,

2.2.20. Zaprawa klejowa w doc. do płyt styropianowych i siatki

2.2.21. Listwy cokołowe aluminiowe

2.2.22. Siatka z włókna szklanego zgodna z PN-92P-05010

2.2.23. Środek gruntujący i do czyszczenia elewacji

2.2.24. Podkładowa masa tynkarska w postaci suchej jednorodnej mieszanki o przyczepności do styropianu powyżej 0,1MPa

2.2.25. Tynk akrylowy na podkładzie zbrojonym siatką z tkaniny szklanej oraz wzmocnieniami narożników profilami aluminiowymi, średnioziarnisty gr 3,0mm w fakturze baranka

2.2.26. Drzwi wewnętrzne typowe do łazienek wyposażone w otwory nawiewne u dołu o łącznym przekroju 220cm²

2.2.27. Obrzeża betonowe 30x8 szare

2.2.28. Kostka brukowa szara gr 6cm

2.2.29. Beton B-15 wg PN-EN 206-1:2003.

3. Sprzęt

Roboty można wykonać przy użyciu dowolnego sprzętu.

4. Transport

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania jedynie takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość wykonywanych robót i właściwości przewożonych materiałów.

5. Wykonanie robót

5.1. Docieplenia ścian i cokołu

Roboty związane z wykonaniem izolacji cieplnej winny być wykonane ściśle wg dokumentacji technicznej oraz z wszelkimi wymaganiami podanymi przez producenta zastosowanego Bezspoinowego Systemu Ociepleniowego zapewniającym spełnienie założonych wymagań technicznych. Przed wykonaniem docieplenia usunąć wszystkie luźne i łatwo odspajające się fragmenty. Powstałe ubytki uzupełnić tynkiem cementowo-wapiennym. Naprawić ubytki w murach, całość zmyć i oczyścić oraz zagruntować środkiem impregnacynym. Montaż płyt termoizolacyjnych rozpoczynać od zamontowania listwy startowej(cokołowej). Płyty styropianowe kleić do ścian klejem z mikrowłókniną i dodatkowo zamocować kołkami z czpieniem metalowym, zaszpachlować klejem szpachlowym. Na 1m² należy użyć 6 kołków o wysokiej odporności antykorozyjnej, dobranych do ściany ceglanej, zagłębionych w materiale izolacyjnym by zamocować krążek izolujący –zabezpieczenie przed powstaniem punktowych mostków termicznych. Właściwą warstwę zbrojącą należy układać pasami pionowymi z góry na dół zatapiając w klej szpachlowy siatkę. Grubość nakładanej warstwy winna wynosić ok.3mm. Do kołkowania przystąpić można najwcześniej 24h od przyklejenia płyt. Główki kołków nie mogą wystawać poza powierzchnię ściany. Aby zabezpieczyć elewację przed uszkodzeniami mechanicznymi, strefę najbardziej narażoną na uszkodzenia(3m wysokości od poziomu gruntu) należy wzmocnić dwiema warstwami siatki. Na wyszpachlowanej ścianie położyć tynk cienkowarstwowy akrylowy gr 3,0mm w kolorystyce istniejącej elewacji, w fakturze „baranka”. Ościeża wykleić styropianem gr 2cm. Wszystkie narożniki wykonać na bazie kątowników aluminiowych z siatką z włókna szklanego. W czasie kładzenia siatki, wszystkie narożniki cokołu wywinąć po 15cm poza narożnik z każdej strony-podwójne zbrojenie. Do uszczelnienia styków układu ociepleniowego z ościeżnicami, parapetami zewnętrznymi stosować taśmę samoprzężną. Dla cienkowarstwowych wypraw prace tynkarskie należy prowadzić przy temp. powietrza powyżej 5 stopni oraz przy wilgotności powietrza poniżej 80%. Obróbki blacharskie parapetów i rury spustowe wykonać z blachy powlekanej jako nowe elementy.

5.2. Pokrycia z pap termozgrzewalnych

Do wykonania pokrycia można przystąpić po sprawdzeniu zgodności podłoża i podkładu z dokumentacją techniczną oraz wymaganiami szczegółowymi dla danego rodzaju podłoża oraz po zakończeniu innych robót budowlanych wykonywanych na powierzchni połaci, z wyjątkiem robót, które ze względów technologicznych powinny być wykonywane w trakcie układania pokrycia papowego lub po jego całkowitym zakończeniu.

Przed przystąpieniem do wykonania pokrycia papowego należy sprawdzić zgodność z dokumentacją techniczną materiałów pokrywczych i sprzętu do wykonania pokrycia. Pokrycia papowe należy wykonywać w porze suchej, przy temperaturze powyżej 5⁰ C.

Przy wykonywaniu pokrycia dachowego należy kierować się następującymi zasadami :

- w celu uniknięcia zniszczenia papy działanie płomienia powinno być krótkotrwałe, a płomień palnika powinien być ciągle przemieszczany w miarę nadtapiania masy powłokowej. Palnik powinien być tak skierowany aby równocześnie podgrzewał powłokę asfaltową do jej nadtopienia i powierzchnię izolowanego podłoża bezpośrednio przed rozwijaniem papy,
- niedopuszczalne jest miejscowe nagrzewania papy, prowadzące do spływu masy asfaltowej lub jej zapalenia,
- podłoże z płyt termoizolacyjnych musi być wystarczająco wytrzymałe i sztywne, by nie nastąpiło uszkodzenie pokrycia w czasie eksploatacji dachu,
- fragment wstęgi papy z nadtopioną powłoką asfaltową należy natychmiast docisnąć do ogrzewanego podłoża wałkiem o długości równej szerokości pasma papy.
- na warstwę podkładową należy zastosować papę polimerowo-asfaltową do mocowania mechanicznego zgrzewając ją na zakładach. Łączniki mechaniczne należy rozmieścić wzdłuż zakładu podłużnego na całej powierzchni dachu, zwiększając ich liczbę w obrębie brzegu dachu, kalenicy i wokół urządzeń dachowych (kominy, wentylatory, świetliki, inne). Liczba łączników należy przyjąć na podstawie instrukcji producenta. Łączniki należy kotwić w warstwie konstrukcyjnej dachu.
- w celu ochrony warstwy izolacji styropianowej przed płomieniem w czasie zgrzewania zakładów w papie należy zastosować przekładkę z papy podkładowej.
- na wierzchnią warstwę należy zastosować papę modyfikowaną SBS. Papę należy zgrzewać na całej powierzchni do papy podkładowej,
- zakłady boczne o szerokości pasa pozbawionego posypki mineralnej (8 cm) zgrzać tak aby w spoinie wystąpił wypływ bitumu o szerokości 0,5-1 cm. Zakłady czołowe zgrzewać na szerokości 15 cm po uprzednim przetopieniu powierzchni i wciśnięciu posypki w bitum. Wypływy asfaltu można posypać posypką mineralną w tym samym kolorze w celu podniesienia estetyki pokrycia. Zakłady poprzeczne papy należy przesunąć tak, by na sąsiednich wstęgach nie występowały w jednej linii, a zakłady wzdłuż wstęgi papy podkładowej i wierzchniej muszą być przesunięte względem siebie o połowę szerokości rolki.
- w miejscach przejścia papy z powierzchni poziomej na pionową na dachu, należy zastosować izoklin styropianowy, który zapobiega załamaniu papy pod kątem 90 stopni; klin styropianowy należy zabezpieczyć papą, by nie został zniszczony przy zgrzewaniu ; papę należy zgrzać do zagruntowanej powierzchni pionowej na wysokość min. 10-15 cm od najwyższego punktu klina; zaleca się brzeg papy na powierzchni pionowej dodatkowo przymocować specjalną listwą dociskową z blachy ocynkowanej mocowaną na kołki i doszczelnić uszczelniaczem dekar skim.
- wokół kominka wentylacyjnego należy zgrzać dodatkowy pierścień o średnicy ok. 30 cm z papy asfaltowej zgrzewalnej modyfikowanej wierzchniego krycia; przy powierzchni kominka należy zastosować dodatkowo zabezpieczenie w postaci uszczelniacza wykonanego z podgrzanej masy bitumicznej zebranej ze spodniej warstwy odpadów papy.
- obróbki elementów wyposażenia wystającego powyżej powierzchnię dachu należy dodatkowo zabezpieczyć opaską papy asfaltowej zgrzewalnej modyfikowanej wierzchniego krycia; przy powierzchni dachu należy zastosować dodatkowo zabezpieczenie w postaci uszczelniacza wykonanego z podgrzanej masy bitumicznej zebranej ze spodniej warstwy odpadów papy.
- w obniżonych temperaturach otoczenia papy powinny być przed użyciem przechowywane przez 24 godziny w temperaturach nie niższych niż +18C
- obróbki blacharskie powinny być dostosowane do rodzaju pokrycia. Obróbki blacharskie z blachy powlekanej o grubości 0,50 mm można wykonywać o każdej porze roku, lecz w temperaturze nie niższej od -15°C. Robót nie można wykonywać na oblodzonych podłożach. Przy wykonywaniu obróbek blacharskich należy pamiętać o konieczności zachowania dylatacji. Dylatacje konstrukcyjne powinny być zabezpieczone w sposób umożliwiający przeniesienie ruchów poziomych i pionowych

dachu w taki sposób, aby następował szybki odpływ wody z obszaru dylatacji. Obróbki blacharskie przy kominach i stykach murów ogniowych z połącią dachową należy układać na izoklinach styropianowych. Obróbki blacharskie montować na kołki szybkiego montażu lub na kołki drewniane i gwoździe do obróbek blacharskich. Obróbki czap murów ogniowych należy montować za pośrednictwem uprzednio zakotwionej deski z płyty OSB wyrabiającej spadek przy pomocy wkrętów farmerskich lub gwoździ do obróbek blacharskich. Obróbkę należy zamontować po wykonaniu ocieplenia ścian zewnętrznych i ścian attyki.

5.3. Roboty związane z wykonaniem sufitu podwieszonego na ruszcie stalowym:

Mocowanie do stropów - do istniejącej konstrukcji dachu za pomocą systemowych, metalowych kotew sufitowych. Podwieszenie - za pomocą drutu z oczkiem i wieszaka do szybkiego montażu, łącznika uniwersalnego, wieszaka kombinowanego lub, uchwytu bezpośredniego, wieszaka kotwowego, wieszaka noniuszowego lub strzemiona noniuszowego. Rozstawy mocowania - zgodnie z systemem sufitowym okładzin, rozstaw elementów kotwiących lub wieszaków 750 mm, profile główne połączyć zelementami podwieszenia i uregulować na odpowiedniej wysokości podwieszenia. Profilenosne połączyć z profilami głównymi. Połączenia profili - profil główny / nośny CD: łącznik poziomujący lub uniwersalny, Rozstawy osiowe profili - rozstaw osiowy profili nośnych i głównych: 600 mm. Połączenie ze ścianą - za pomocą profilu UD, mocowanie za pomocą odpowiednich dla danego materiału budowlanego środków mocujących. Okładzina - układanie płyt z włókien mineralnych 600x600mm. Mocowanie płyt rozpoczynać od środka lub narożnika płyty, celem uniknięcia odkształceń.

5.4. Posadzki z wykładziny rulonowej PVC

Powierzchnia podkładu powinna być bez raków, pęknięć i ubytków, czysta, pozbawiona resztek starych wykładzin i odpylona. Niedopuszczalne są zabrudzenia bitumami, farbami i środkami antyadhezyjnymi. Oczyszczony podkład wyrównać i wygładzić warstwą z zaprawy samopoziomującej gr 5mm. Warstwy („wylewki”) samopoziomujące wykonuje się z gotowych fabrycznie sporządzonych mieszanek ściśle według instrukcji producenta. Dozwolone odchylenie powierzchni podkładu od płaszczyzny poziomej nie może przekraczać 5mm na całej długości łaty kontrolnej o długości 2 m. Przed przystąpieniem do zasadniczych robót wykładzinowych należy przygotować wszystkie niezbędne materiały, narzędzia i sprzęt. Wykładziny PVC i kleje należy dostarczyć do pomieszczeń, w których będą układane co najmniej na 24 godziny przed układaniem. Wykładzina arkuszowa powinna być na 24 godziny przed przyklejeniem rozwinięta z rulonu, pocięta na arkusze odpowiednie do wymiarów pomieszczenia i stopni i luźno ułożona na podkładzie tak, aby arkusze tworzyły zakłady szerokości 2–3 cm. Arkusze z PVC należy przyklejać przy użyciu klejów zalecanych przez producenta określonej wykładziny oraz w obowiązujących instrukcjach technologicznych. Wykładzina winna być zgrzewana i układana na podłożu równym i gładkim. Cokoły na ścianach muszą posiadać wysokość 10 cm. i należy wykonać je w formie zaokrąglonej o łuku 7,0 cm pomiędzy ścianą a podłogą. Układanie wykładzin wykonać należy zgodnie z technologią montażu podaną przez producenta. Nie dopuszcza się występowania na powierzchni posadzki miejsc nie przyklejonych w postaci fałd, pęcherzy, odstających brzegów arkuszy PVC.

5.5. Roboty malarskie

Przy malowaniu powierzchni wewnętrznych temperatura nie powinna być niższa niż +8°C. W okresie zimowym pomieszczenia należy ogrzewać. W ciągu 2 dni pomieszczenia powinny być ogrzane do temperatury co najmniej +8°C. Po zakończeniu malowania można dopuścić do stopniowego obniżania temperatury, jednak przez 3 dni nie może spaść poniżej +1°C. W czasie malowania niedopuszczalne jest nawietrzanie malowanych powierzchni ciepłym powietrzem od przewodów wentylacyjnych i urządzeń ogrzewczych. Gruntowanie i dwukrotne malowanie ścian i sufitów można wykonać po:

- całkowitym ukończeniu robót instalacyjnych (z wyjątkiem montażu armatury i urządzeń sanitarnych),
- całkowitym ukończeniu robót elektrycznych,
- całkowitym ułożeniu posadzek,
- usunięciu usterek na stropach i tynkach.

5.5.1. Przygotowanie podłoża

Podłoże posiadające drobne uszkodzenia powierzchni powinny być, naprawione przez wypełnienie ubytków zaprawą cementowo-wapienną. Powierzchnie powinny być oczyszczone z kurzu i brudu, wystających drutów, nacieków zaprawy itp. Odstające tynki należy odbić i uzupełnić nowymi. Powierzchnie drewniane i metalowe powinny być oczyszczone, odtłuszczone zgodnie z wymaganiami normy PN-ISO 8501-1:1996, dla danego typu farby podkładowej. Powierzchnie ścian i sufitów wyrównać i wykończyć gładzią gipsową.

5.5.2. Gruntowanie.

Przy malowaniu farbami emulsyjnymi do gruntowania stosować farbę emulsyjną tego samego rodzaju z jakiej ma być wykonana powłoka lecz rozcieńczoną wodą w stosunku 1:3–5. Przy malowaniu farbami olejnymi i syntetycznymi powierzchnie gruntować pokostem.

5.5.3. Wykonywanie powłok malarskich

Powłoki z farb emulsyjnych powinny być niezmywalne, przy stosowaniu środków myjących i dezynfekujących. Powłoki powinny dawać aksamitno-matowy wygląd powierzchni. Barwa powłok powinna być jednolita, bez smug i plam. Powierzchnia powłok bez uszkodzeń, smug, plam i śladów pędzla. Powłoki z

farb i lakierów olejnych i syntetycznych powinny mieć barwę jednolitą zgodną ze wzorcem, bez smug, zacieków, uszkodzeń, zmarszczeń, pęcherzy, plam i zmiany odcienia i powinny mieć jednolity połysk. Przy malowaniu wielowarstwowym należy na poszczególne warstwy stosować farby w różnych odcieniach.

5.6. Stolarka okienna i drzwiowa

5.6.1. Przygotowanie ościeży.

Przed osadzeniem stolarki należy sprawdzić dokładność wykonania ościeża, do którego ma przylegać ościeżnica. W przypadku występujących wad w wykonaniu ościeża lub zabrudzenia powierzchni ościeża, ościeże należy naprawić i oczyścić. Stolarkę okienną należy zamocować w 4 punktach przy wysokości i szerokości do 150cm a przy wysokości powyżej 150cm i szerokości do 150cm w 8 punktach rozmieszczonych w ościeżu.

5.6.2. Osadzanie i uszczelnianie stolarki

W sprawdzone i przygotowane ościeże należy wstawić stolarkę na podkładkach lub listwach. Elementy kotwiące osadzić w ościeżach. Uszczelnienie ościeży należy wykonać pianką poliuretanową. Ustawienie okna należy sprawdzić w pionie i w poziomie. Dopuszczalne odchylenie od pionu powinno być mniejsze od 1 mm na 1 m wysokości okna, nie więcej niż 3 mm. Różnice wymiarów po przekątnych nie powinny być większe od: 2 mm przy długości przekątnej do 1 m, 3 mm przy długości przekątnej do 2 m, 4 mm przy długości przekątnej powyżej 2 m. Zamocowane okno należy uszczelnić pod względem termicznym przez wypełnienie szczeliny między ościeżem a ościeżnicą materiałem izolacyjnym dopuszczonym do stosowania do tego celu świadectwem ITB. Zabrania się używać do tego celu materiałów wydzielających związki chemiczne szkodliwe dla zdrowia ludzi. Osadzone okno po zmontowaniu należy dokładnie zamknąć. Osadzenie parapetów wykonywać po całkowitym osadzeniu i uszczelnieniu okien.

5.7. Posadzki z płytek gresowych

5.7.1 Przygotowanie podłoża

- oczyszczenie podłoża z kurzu, luźnych fragmentów, pozostałościach po kleju, zaprawie
- układanie wysokoelastycznej izolacji poprzez szpachlowanie masą np. Superflex -10
- wykonanie warstwy wyrównawczej z samopoziomującego podkładu gr 5mm

5.7.2 Układanie płytek

Przed przystąpieniem do układania płytek należy kątownikiem wyznaczyć linię wzdłuż której będą one układane. Mocowanie płytek do podłoża należy wykonać za pomocą zapraw klejących renomowanych marek, uwzględniając sposób nakładania, grubość oraz czas wiązania zaprawy. Rodzaj zaprawy powinien być dobrany odpowiednio do przeznaczenia posadzki oraz rodzaju płytek. Zaprawę nakłada się na podłoże za pomocą pacy, przy czym grubość nakładanej warstwy nie może być większa niż 5mm. Co pewien czas poziomnicą należy sprawdzać, czy powierzchnia nowej posadzki jest równa. W celu zapewnienia równych grubości spoin należy układać między płytkami krzyżki dystansowe. Kafelki należy ciąć gilotyną lub łamaczem. Spoiny należy wypełniać zaprawą do spoinowania.

5.8. Roboty izolacyjne

Po rozebraniu istniejącej nawierzchni i konstrukcji betonowych istniejących nisz podokiennych wykonać wykopy wąskoprzestrzenne do poziomu ław fundamentowych, następnie wykonać izolację cieplną z płyt styropianowych frezowanych pionowych na zaprawie i umocowanych dodatkowo łącznikami mechanicznymi pokryć siatką metalową wypełnić oczka siatki a następnie pokryć powierzchnie roztworem asfaltowym dwukrotnie, zasypać wykopy z ubiciem warstwami co 15cm, uzupełnić rozebrane nawierzchnie oraz odtworzyć nisze betonowe podokienne. Strefę połączenia systemu ociepleniowego z gruntem zamknąć opaską z kostki betonowej i obramowaną obrzeżem betonowym.

5.9. Roboty murowe i tynkowe

5.9.1. Roboty murowe

W celu wykonania wyburzenia ściany nośnej należy wykuć w istniejącej ścianie bruzdę z jednej strony ściany i osadzić dźwigar stalowy z wykonaniem koniecznych stemplowań i deskowań. Następnie można przystąpić do osadzenia dźwigara po drugiej stronie ściany. Dźwigary połączyć śrubami. Po osadzeniu belek stalowych można przystąpić do wyburzenia ściany. Celem powiększenia korytarza należy usunąć wbudowane szafy drewniane i rozebrać ścianki działowe. Powstały otwór po usunięciu szafy po jednej stronie korytarza zamurować.

5.9.2. Tynki wewnętrzne i gładzie

Przed przystąpieniem do wykonywania robót tynkowych powinny być zakończone wszystkie roboty stanu surowego, roboty instalacyjne podtynkowe, zamurowane przebiecia i bruzdy, osadzone ościeżnice drzwiowe i okienne. Tynki należy wykonywać w temperaturze nie niższej niż +5C. Podłoże przed tynkowaniem – mury, należy oczyścić z wystających grudek zaprawy. Przewiduje się wykonywanie tynków trójwarstwowych z zaprawy cementowo-wapiennej w stosunku 1:1:4. Gładź z gipsu szpachlowego gr.3mm nanosić po stwardnieniu tynku.

6. Kontrola jakości

6.1. Roboty malarskie.

6.1.1. Badania powłok przy ich odbiorach należy przeprowadzić po zakończeniu ich wykonania:

- dla farb emulsyjnych nie wcześniej niż po 7 dniach,
- dla pozostałych nie wcześniej niż po 14 dniach.

6.1.2. Badania przeprowadza się przy temperaturze powietrza nie niższej od +5°C przy wilgotności powietrza mniejszej od 65%.

6.1.3. Badania powinny obejmować:

- sprawdzenie wyglądu zewnętrznego,
- sprawdzenie zgodności barwy ze wzorcem,
- dla farb olejnych i syntetycznych: sprawdzenie powłoki na zarysowanie i uderzenia, sprawdzenie elastyczności i twardości oraz przyczepności zgodnie z odpowiednimi normami państwowymi. Jeśli badania dadzą wynik pozytywny, to roboty malarskie należy uznać za wykonane prawidłowo. Gdy którekolwiek z badań dało wynik ujemny, należy usunąć wykonane powłoki częściowo lub całkowicie i wykonać powtórnie.

6.2. Posadzki

Wymagana jakość materiałów powinna być potwierdzona przez producenta przez zaświadczenie o jakości lub znakiem kontroli jakości zamieszczonym na opakowaniu lub innym równorzędnym dokumentem. Nie dopuszcza się stosowania do robót materiałów, których właściwości nie odpowiadają wymaganiom technicznym.

Należy przeprowadzić kontrolę dotrzymania warunków ogólnych wykonania robót (ciepłych, wilgotnościowych). Sprawdzić prawidłowość wykonania podkładu, posadzki, dylatacji.

6.3. Stolarka

Zasady kontroli jakości powinny być zgodne z wymogami PN-88/B-10085 dla stolarki okiennej i drzwiowej.

6.4. Docieplenia i pokrycia

Wymagana jakość materiałów izolacyjnych powinna być potwierdzona przez producenta przez zaświadczenie o jakości lub znakiem kontroli jakości zamieszczonym na opakowaniu lub innym równorzędnym dokumentem. Materiały izolacyjne dostarczone na budowę bez dokumentów potwierdzających przez producenta ich jakość nie mogą być dopuszczone do stosowania. Odbiór materiałów izolacyjnych powinien obejmować sprawdzenie zgodności z dokumentacją projektową oraz sprawdzenie właściwości technicznych tych materiałów z wystawionymi atestami wytwórcy. W przypadku zastrzeżeń co do zgodności materiału z zaświadczeniem o jakości wystawionym przez producenta powinien być on zbadany zgodnie z postanowieniami normy państwowej. Nie dopuszcza się stosowania do robót materiałów izolacyjnych, których właściwości nie odpowiadają wymaganiom przedmiotowych norm. Wymagana kontrola jakości robót związanych z wykonaniem instalacji zgodnie z wymaganiami Polskich Norm i "Warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych. Tom II Instalacje sanitarne i przemysłowe "

7. Obmiar robót

Obmiar robót będzie określać faktyczny zakres wykonywanych robót w jednostkach ustalonych w przedmiarze robót.

8. Odbiór robót

Odbioru robót należy dokonać zgodnie z warunkami umowy oraz w oparciu "Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych. Tom I Budownictwo ogólne, Tom II Instalacje sanitarne i przemysłowe "

9. Podstawa płatności

Ogólne wymagania dotyczące płatności według zasad określonych w umowie.

10. Przepisy związane

PN-70/B-10100 Roboty tynkowe. Tynki zwykłe. Wymagania i badania przy odbiorze.

PN-EN 459-1:2003 Wapno budowlane.

PN-C-81901:2002 Farby olejne i alkidowe.

PN-C-81608:1998 Emalie chlorokauczukowe.

PN-EN 649:2002 Elastyczne pokrycia podłogowe

PN-B-79406:97 Płyty kartonowo-gipsowe

PN-69/B-10260 Izolacje bitumiczne. Wymagania i badania przy odbiorze.

PN-B-27617:1997 Papa asfaltowa na tekturze budowlanej.

PN-B-20130:1999/Az1:2001 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Płyty styropianowe.

PN-75/B-30175. Kit asfaltowy uszczelniający.

PN-B-24620:1998 Lepiki, masy i roztwory asfaltowe stosowane na zimno.

PN-B-27620:1998 Papa asfaltowa na welonie z włókien szklanych.

PN-61/B-10245 Roboty blacharskie budowlane z blachy stalowej ocynkowanej i cynkowej. Wymagania i

badania techniczne przy odbiorze.

PN-EN 13163:2004 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie – Wyroby ze styropianu (EPS) produkowane fabrycznie. Specyfikacja.

PN-EN 13164:2003 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby z polistyrenu ekstrudowanego (XPS) produkowane fabrycznie. Specyfikacja.

PN-EN 13499:2005 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Zewnętrzne zespolone systemy ocieplania (ETICS) ze styropianem. Specyfikacja.

"Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych" Arkady, Warszawa 1988